

[Foged.]

lige ikke herved på ny skal belastes, og de bør derfor have en rimelig placering.

I relation til bemærkningerne om en- og tofamiliehuse vil jeg ikke undlade at give udtryk for en vis skuffelse over det resultat, som betænkningen om boligudgifter i skatte- og boligpolitisk belysning giver udtryk for vedrørende boligudgifterne. Jeg havde ventet en betænkning, der helt anderledes og mere realitetsbetonet kunne vise vej i det såre ømtålige spørgsmål mellem lejere og ejere. Resultatet er desværre så negativt og forslaget til løsning af problemet lejer kontra ejer så urealistisk, at udvalget omgående burde sættes til at udarbejde et alternativt forslag, der tog sigte på ejernes rimelige placering i forhold til lejernes og ikke omvendt.

Jeg forventer, at den højtærede minister vil tage initiativ til opklaring af spørgsmålet stillet op på en anden måde, nemlig at lejernes situation er status quo og ejernes belyses i relation hertil. Udvalget har konkluderet, at det var ejernes situation, der var status quo, og lejernes, der skulle sættes i relation hertil. Der er ganske vist i betænkningen givet udtryk for begge dele, men man er kun kommet til én konklusion. Det ville være rimeligt, når bolden gives op til begge afvejninger, da også at foretage begge konklusioner. Jeg beder derfor om, at det bliver nøje undersøgt, hvorvidt en anden udformning, en anden konklusion på det her skitserede grundlag kan forelægges udvalget allerede ret omgående.

Det resultat, udvalget er kommet til, med 60 pct. fradrag af huslejen anser jeg for at være ganske uacceptabelt. Når en høj husleje rammer en indkomst, vil denne indkomst jo nu og da ligge inden for proportionalgrænsen, nu og da i et interval, der er langt oppe i den progressive skala, og det bliver således en fuldkommen uensartet måde, også dette forslag vil stille lejerne på. Jeg kan heller ikke se, at lejerne kan være tilfreds med den udformning.

Ud over de her nævnte områder har finansministeren foreslået ændringer af de skattemæssige forhold vedrørende personer, der tager arbejde i Grønland. Jeg har ikke mange bemærkninger at gøre hertil. Nye regler er nødvendige, og den foreslåede

løsning synes rimelig. Måske kan vi også på dette område drøfte enkeltheder i udvalget. I lighed med det ærede medlem hr. Peter Nielsen vil jeg mene, at det er rigtigt at tage problemerne op på et lidt bredere grundlag — det være sig Gazastyrkerne, Cypernstyrkerne eller det, den højtærede finansminister har forelagt i finansudvalget vedrørende dem, der arbejder i u-landene.

Jeg finder her generelt at kunne sige, at omkostninger i forbindelse med udførelse af erhvervet bør kunne fradrages, resten bør beskattes. Det er vel sådan set den reelle måde at tage også disse ting på. At de pågældende i relation til deres arbejde, borte fra hjem og borte fra landet, har nogle driftsomkostninger, må vi tilgodese, men det normale beskatningsgrundlag må derefter være den tilbageværende størrelse.

I ministerens fremsættelsestale berøres problemerne omkring formuebeskatningen. Selv om dette spørgsmål rettelig hører hjemme under udskrivningsloven, vil jeg dog netop på grundlag af ministerens omtale heraf fremføre, at den nævnte forhøjelse af den skattefrie bundgrænse for formueskatten fra 90.000 kr. til 150.000 kr. næppe står i rimeligt forhold til den 13. almindelige vurderings forhøjelser. Det kan ikke være rimeligt at udskrive væsentlig højere formueskatter som følge af en opvurdering af de faste værdier. Den enkelte borger får ikke større skatteevne af den grund. Jeg henstiller til ministeren nøje at overveje yderligere lempelser på dette område, også vedrørende lovens øvrige indhold; jeg tænker her på de satser, der gælder inden for de forskellige intervaller. Venstre forventer reguleringer på rimelig måde, når udskrivningsloven til sin tid kommer til behandling.

Når jeg ikke i dag har bevæget mig ind på spørgsmålene vedrørende sambeskatning og hustrufradrag eller fradrag for den medhjælpende hustru, vel problemer, som den store offentlighed forventer at folketinget vil tage sig af ret omgående, skyldes det altså alene dette, at jeg ligesom for lønmodtagerfradragets vedkommende må finde, at behandlingen heraf bør finde sted under drøftelse af en skattereform, og at vi ønsker bl. a. hermed at give udtryk for, at allerede i indeværende samling bør disse forhold